

Warszawa, dnia 24 października 2013 r.

Poz. 1238

USTAWA

z dnia 27 września 2013 r.

o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 oraz z 2013 r. poz. 21) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 6 w brzmieniu:

„6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm.)”;
- 2) w art. 1:
 - a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:

„5) podziemnego składowania dwutlenku węgla w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla.”;
 - b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Przez projekt demonstracyjny wychwytu i składowania dwutlenku węgla należy rozumieć przedsięwzięcie polegające na wychwytywaniu, przesyłaniu i podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, spełniające kryteria dotyczące projektów demonstracyjnych określone w decyzji Komisji nr 2010/670/UE z dnia 3 listopada 2010 r. ustanawiającej kryteria i środki dotyczące finansowania komercyjnych projektów demonstracyjnych mających na celu bezpieczne dla środowiska wychwytywanie i geologiczne składowanie CO₂ oraz projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych technologii energetyki odnawialnej realizowanych w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, ustanowionego dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 290 z 06.11.2010, str. 39), które jest realizowane w celu sprawdzenia:

 - 1) skuteczności i przydatności stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla w zakresie ograniczenia emisji dwutlenku węgla;
 - 2) bezpieczeństwa stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska;
 - 3) potrzeby i zasadności dopuszczenia do stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla na skalę przemysłową.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się następujące ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

4. Warunki wykonywania i kontrolowania działalności polegającej na przesyłaniu dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla określa ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984 i 1238).”;

3) w art. 6 w ust. 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) działaniami naprawczymi – są działania podjęte w celu:

- a) naprawienia lub usunięcia nieprawidłowości w procesie zatłaczania lub składowania dwutlenku węgla albo w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla, które wiążą się z ryzykiem wystąpienia wycieku dwutlenku węgla lub powstaniem zagrożenia zdrowia i życia ludzi oraz środowiska,
- b) zatrzymania wycieku dwutlenku węgla, aby uniemożliwić lub zatrzymać wydostanie się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla;

1b) formacją geologiczną – jest podstawowe wydzielenie litostratygraficzne, w ramach którego można wyodrębnić warstwy skał i przedstawić je na mapie;”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) kompleksem podziemnego składowania dwutlenku węgla – jest podziemne składowisko dwutlenku węgla i otaczające je formacje geologiczne, które mogą mieć wpływ na stabilność i bezpieczeństwo podziemnego składowania dwutlenku węgla;”;

c) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) obiektem budowlanym zakładu górniczego – jest znajdujący się poza podziemnym wyrobiskiem górniczym obiekt zakładu górniczego będący obiektem budowlanym w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.³⁾), służący bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie:

- a) wydobywania kopaliny ze złóż, a w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny wraz z pozostającym w związku technologicznym z wydobywaniem kopaliny przygotowaniem wydobytej kopaliny do sprzedaży, albo
- b) podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, albo
- c) podziemnego składowania odpadów, albo
- d) podziemnego składowania dwutlenku węgla;

5) obszarem górniczym – jest przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów, podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz prowadzenia robót górniczych niezbędnych do wykonywania koncesji;”;

d) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) podziemnym składowiskiem dwutlenku węgla – jest część górotworu o określonej pojemności wykorzystywana w celu trwałego przechowywania dwutlenku węgla, połączona z powierzchnią instalacją zatłaczającą;”;

e) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) poszukiwaniem – jest wykonywanie prac geologicznych w celu ustalenia i wstępnego udokumentowania złoża kopaliny, wód podziemnych albo kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla;

8) pracą geologiczną – jest projektowanie i wykonywanie badań oraz innych czynności, w celu ustalenia budowy geologicznej kraju, a w szczególności poszukiwania i rozpoznawania złóż kopaliny, wód podziemnych oraz kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, określenia warunków hydrogeologicznych, geologiczno-inżynierskich, a także sporządzanie map i dokumentacji geologicznych oraz projektowanie i wykonywanie badań na potrzeby wykorzystania ciepła Ziemi lub korzystania z wód podziemnych;”;

f) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) rozpoznawaniem – jest wykonywanie prac geologicznych na obszarze wstępnie udokumentowanego złoża kopaliny, wód podziemnych albo kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla;”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 142, poz. 829, Nr 185, poz. 1092 i Nr 232, poz. 1377, z 2012 r. poz. 472, 951 i 1256 oraz z 2013 r. poz. 984.

- g) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:
„13a) rozliczeniem emisji – jest rozliczenie wielkości emisji, o którym mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 695 oraz z 2013 r. poz. 1238);”
- h) po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:
„16a) wyciekami dwutlenku węgla – jest każde wydostanie się dwutlenku węgla poza podziemne składowisko dwutlenku węgla;”
- i) pkt 18 otrzymuje brzmienie:
„18) zakładem górniczym – jest wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków służących bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, a w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny wraz z pozostającym w związku technologicznym z wydobyciem kopaliny przygotowaniem wydobytej kopaliny do sprzedaży, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów albo podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje;”
- j) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:
„18a) zamknięciem podziemnego składowiska dwutlenku węgla – jest trwałe zaprzestanie zatłaczania dwutlenku węgla do podziemnego składowiska dwutlenku węgla;”
- 4) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Ten, kto rozpoznał złoża kopaliny albo kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, stanowiące przedmiot własności górniczej, i udokumentował je w stopniu umożliwiającym sporządzenie odpowiednio projektu zagospodarowania złoża albo planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla oraz uzyskał decyzję zatwierdzającą dokumentację geologiczną tego złoża albo kompleksu, może żądać ustanowienia na jego rzecz użytkowania górniczego z pierwszeństwem przed innymi.”;
- 5) w art. 16 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„W szczególności może on odpowiednio wykonywać roboty geologiczne, wydobywać kopalinę ze złoża, wykonywać działalność w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów lub podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także wykonywać działalność określoną w art. 2 ust. 1.”;
- 6) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na wydobywanie węglowodorów, węgla kamiennego, węgla brunatnego, podziemne bezzbiornikowe magazynowanie węglowodorów lub podziemne składowanie dwutlenku węgla, może żądać wykupu nieruchomości lub jej części położonej w obszarze górniczym, w zakresie niezbędnym do wykonywania zamierzonej działalności.”;
- 7) w art. 21:
- a) w ust. 1:
- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla;”
 - w pkt 4 na końcu dodaje się przecinek i dodaje pkt 5 w brzmieniu:
„5) podziemnego składowania dwutlenku węgla”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Zabrania się wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla albo na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla w celu innym niż przeprowadzenie projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla.”;
- c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla udziela się na okres uwzględniający obowiązek prowadzenia po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla przez okres nie krótszy niż 20 lat.”;

- 8) w art. 22 w ust. 1:
- a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla”,
 - b) w pkt 5 na końcu dodaje się przecinek i dodaje pkt 6 w brzmieniu:
„6) podziemne składowanie dwutlenku węgla”;
- 9) w art. 23:
- a) w ust. 1:
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) wydobywanie kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1, ze złóż, podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz podziemne składowanie dwutlenku węgla wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki”;
 - dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) podziemne składowanie dwutlenku węgla wymaga uzyskania opinii Komisji Europejskiej.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W odniesieniu do działalności prowadzonej poza granicami obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej udzielenie koncesji na:
 - 1) poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny albo poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla wymaga opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce wykonywania zamierzonej działalności;
 - 2) wydobywanie kopalin ze złóż, podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, podziemne składowanie odpadów albo podziemne składowanie dwutlenku węgla wymaga uzgodnienia z wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta) właściwym ze względu na miejsce wykonywania zamierzonej działalności; kryterium uzgodnienia jest zgodność zamierzonej działalności z przeznaczeniem lub sposobem korzystania z nieruchomości określonym w sposób przewidziany w art. 7.”;
 - c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, organ koncesyjny przesyła do Komisji Europejskiej kopię wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla wraz z załącznikami oraz projekt decyzji, w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, organ koncesyjny wydaje decyzję:
 - 1) po otrzymaniu opinii Komisji Europejskiej albo
 - 2) po otrzymaniu od Komisji Europejskiej informacji o rezygnacji z wydawania opinii.”;
- 10) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. We wniosku o udzielenie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny oraz na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla określa się również cel, zakres i rodzaj prac geologicznych oraz zamieszcza się informację o pracach, które mają być wykonywane dla osiągnięcia zamierzonego celu, w tym ich technologiach.”;
- 11) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:
„Art. 27a. 1. We wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla określa się również:
 - 1) ilość oraz charakterystykę, w tym źródło pochodzenia, dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
 - 2) aktualne i przewidywane warunki geologiczne, hydrogeologiczne i geologiczno-inżynierskie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla;
 - 3) technologię składowania i przesyłania dwutlenku węgla oraz lokalizację instalacji zatłaczającej;
 - 4) ocenę bezpieczeństwa długoterminowego składowania dwutlenku węgla;
 - 5) wydajność i ciśnienie zatłaczania dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla;

- 6) wartość ciśnienia granicznego w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 7) projektowane położenie obszaru górniczego i terenu górniczego, przedstawione zgodnie z wymaganiami dotyczącymi map górniczych, z zaznaczeniem granic podziału terytorialnego kraju;
- 8) proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia na realizację poszczególnych obowiązków, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4, oraz zadań, o których mowa w art. 28e ust. 2.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dowód istnienia prawa do korzystania z informacji geologicznej, jakie w zakresie niezbędnym do prowadzenia zamierzonej działalności przysługuje wnioskodawcy, oraz kopie decyzji zatwierdzających dokumentację geologiczną;
- 2) plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla wraz z kopią decyzji o jego zatwierdzeniu;
- 3) oświadczenie wnioskodawcy, że wyraża zgodę na to, że w przypadku przejścia przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a, nastąpi, z mocy prawa, bez odszkodowania, przeniesienie na rzecz Skarbu Państwa prawa do nieruchomości, o której mowa w ust. 4 pkt 4, oraz prawa własności zakładu górniczego.

3. Plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla jest sporządzany na podstawie dokumentacji geologicznej, z uwzględnieniem wymagań w zakresie gospodarowania podziemnym składowiskiem dwutlenku węgla, szczegółowej charakterystyki warunków technicznych i ekonomicznych związanych z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla oraz oceny ryzyka podziemnego składowania dwutlenku węgla.

4. Plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla obejmuje w szczególności:

- 1) plan monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 2) plan działań naprawczych;
- 3) tymczasowy plan działań po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 4) wskazanie nieruchomości, na której będzie zlokalizowany zakład górniczy, w szczególności instalacja załączająca oraz instalacja służąca do prowadzenia monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla.

5. Plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla podlega zatwierdzeniu, w drodze decyzji, przez właściwy organ nadzoru górniczego.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakim powinien odpowiadać plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, w tym plan monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, plan działań naprawczych i tymczasowy plan działań po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa prowadzenia działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, w tym ochrony zdrowia i życia ludzi oraz środowiska, a także potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego.”;

- 12) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes państwa lub szczególnie ważny interes publiczny związany w szczególności z ochroną środowiska lub gospodarką kraju, koncesja na działalność inną niż określona w ust. 1, z wyjątkiem koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla, może zostać udzielona pod warunkiem ustanowienia zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania objętej nią działalności.”;

- 13) po art. 28 dodaje się art. 28a–28h w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla udziela się pod warunkiem:

- 1) wykazania się przez wnioskodawcę prawem własności lub użytkowania wieczystego nieruchomości, o której mowa w art. 27a ust. 4 pkt 4;
- 2) ustanowienia zabezpieczenia finansowego.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia finansowego należytego wykonywania obowiązków związanych z:

- 1) eksploatacją podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 2) likwidacją zakładu górniczego.

3. Zabezpieczenie finansowe należytego wykonywania obowiązków związanych z eksploatacją podziemnego składowiska dwutlenku węgla jest ustanawiane w celu wypełnienia warunków określonych w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla, w tym finansowania kosztów monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, kosztów działań naprawczych, rozliczenia emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, kosztów działań naprawczych i działań zapobiegawczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493, z późn. zm.⁴⁾) oraz wypłaty odszkodowań za szkody, które ujawniły się do czasu zamknięcia podziemnego składowiska dwutlenku węgla.

4. Zabezpieczenie finansowe należytego wykonywania obowiązków związanych z likwidacją zakładu górniczego jest ustanawiane w celu finansowania kosztów usunięcia obiektów zakładu górniczego, likwidacji odwiertów i innych instalacji związanych z podziemnym składowiskiem dwutlenku węgla, w tym rurociągów, kabli i linii energetycznych, kosztów prowadzenia monitoringu zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla przez okres nie krótszy niż 20 lat od dnia jego zamknięcia, kosztów działań naprawczych, rozliczenia emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, kosztów działań naprawczych i działań zapobiegawczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie oraz wypłaty odszkodowań za szkody, które ujawniły się po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla.

5. Zabezpieczenie finansowe mogą stanowić środki pieniężne, gwarancja bankowa, gwarancja ubezpieczeniowa lub umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i może być ustanowione w jednej lub kilku formach.

6. Zabezpieczenie finansowe ustanawiane w formie pieniężnej jest wpłacane na odrębny rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Dowód wpłaty, gwarancja bankowa, gwarancja ubezpieczeniowa lub polisa ubezpieczeniowa potwierdzająca zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej są składane do organu koncesyjnego i stanowią dowód ustanowienia zabezpieczenia finansowego.

7. Gwarancja bankowa, gwarancja ubezpieczeniowa lub polisa ubezpieczeniowa potwierdzająca zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej powinny stwierdzać, że bank lub zakład ubezpieczeń w przypadku niewywiązywania się przez przedsiębiorcę z obowiązków, o których mowa w ust. 3 i 4, na wezwanie organu koncesyjnego przesłane po wydaniu postanowienia, o którym mowa w art. 28c ust. 1, dokona wypłaty na rzecz podmiotów, o których mowa w tym przepisie, kwoty w wysokości określonej w tym wezwaniu.

8. Organ koncesyjny w toku postępowania o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla określa, w drodze postanowienia, formę i wysokość zabezpieczenia finansowego na realizację poszczególnych obowiązków, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz termin doręczenia organowi koncesyjnemu dowodu ustanowienia zabezpieczenia finansowego, a w przypadku zabezpieczenia finansowego ustanawianego w formie pieniężnej – także termin wpłaty. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

9. Wysokość zabezpieczenia finansowego określona w postanowieniu, o którym mowa w ust. 8, stanowi minimalną wysokość zabezpieczenia finansowego określoną w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla.

10. Przedsiębiorca jest obowiązany utrzymywać ustanowione zabezpieczenie finansowe w wysokości określonej przez organ koncesyjny i uzupełniać je niezwłocznie do tej wysokości przez cały okres obowiązywania koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla.

11. Zabezpieczenie finansowe ustanowione w formie pieniężnej nie wchodzi w skład masy upadłości.

Art. 28b. 1. W przypadku gdy:

- 1) ze sprawozdania z prowadzonej działalności, o którym mowa w art. 127m ust. 1,
- 2) z dodatku do planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, o którym mowa w art. 107a,
- 3) z wniosków z przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 127n ust. 1 oraz w art. 158 pkt 2

– wynika, że zwiększyło się ryzyko związane odpowiednio z eksploatacją podziemnego składowiska dwutlenku węgla albo z likwidacją zakładu górniczego, organ koncesyjny może orzec, w drodze decyzji, o zwiększeniu wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2. Przepis art. 28a ust. 8 stosuje się odpowiednio.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany dokonać zwiększenia wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 138, poz. 865 i Nr 199, poz. 1227, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 152, poz. 897, Nr 227, poz. 1367 i Nr 228, poz. 1368, z 2012 r. poz. 1513 oraz z 2013 r. poz. 21 i 1238.

Art. 28c. 1. Organ koncesyjny orzeka, w drodze postanowienia, o uruchomieniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2, ustanowionego w celu należytego wykonywania obowiązków związanych z:

- 1) eksploatacją podziemnego składowiska dwutlenku węgla:
 - a) na rzecz przedsiębiorcy – na finansowanie kosztów monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, kosztów działań naprawczych, rozliczenia emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz kosztów działań naprawczych i działań zapobiegawczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie,
 - b) na rzecz Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla w przypadku przejęcia przez niego odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a – na finansowanie kosztów i rozliczenia wymienionych w lit. a,
 - c) na rzecz podmiotu, któremu prawomocnym wyrokiem sądu przyznane zostało odszkodowanie za szkody, które ujawniły się do czasu zamknięcia podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 2) likwidacją zakładu górniczego:
 - a) na rzecz przedsiębiorcy – na finansowanie kosztów usunięcia obiektów zakładu górniczego, likwidacji odwiertów i innych instalacji związanych z podziemnym składowiskiem dwutlenku węgla, w tym rurociągów, kabli i linii energetycznych, kosztów prowadzenia monitoringu zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla, kosztów działań naprawczych, rozliczenia emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz kosztów działań naprawczych i działań zapobiegawczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie,
 - b) na rzecz Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla w przypadku przejęcia przez niego odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a – na finansowanie kosztów i rozliczenia wymienionych w lit. a,
 - c) na rzecz podmiotu, któremu prawomocnym wyrokiem sądu przyznano odszkodowanie za szkody, które ujawniły się po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla.

2. Organ koncesyjny wydaje postanowienie o uruchomieniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2:

- 1) w przypadku gdy przedsiębiorca nie może pokryć z własnych środków kosztów realizacji obowiązków, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4 – na jego wniosek;
- 2) na wniosek pozostałych podmiotów, o których mowa w ust. 1.

3. Przedsiębiorca i Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla przekazują organowi koncesyjnemu, po zakończeniu wydatkowania środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2, sprawozdanie z wydatkowania tych środków w formie, terminie i zakresie określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 28h pkt 2.

Art. 28d. 1. Zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28a ust. 2, jest zwalniane przez organ koncesyjny, w drodze postanowienia, w terminie 2 miesięcy od dnia wydania decyzji o przekazaniu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla, na wniosek przedsiębiorcy, który ustanowił to zabezpieczenie.

2. Organ koncesyjny doręcza postanowienie, o którym mowa w ust. 1, także podmiotowi udzielającemu zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2.

Art. 28e. 1. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na podziemne składowanie dwutlenku węgla, jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia środków w terminie określonym w postanowieniu, o którym mowa w ust. 5.

2. Zabezpieczenie środków jest ustanawiane w celu finansowania realizacji zadań Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla po przekazaniu mu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla związanych z prowadzeniem, przez okres nie krótszy niż 30 lat, monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz finansowaniem zabezpieczenia ryzyka związanego z podejmowaniem działań naprawczych, rozliczeniem emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, kosztów działań naprawczych i działań zapobiegawczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie oraz podejmowa-

niem innych działań mających na celu zagwarantowanie długoterminowej stabilności podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także finansowania wypłaty odszkodowań za szkody mogące ujawnić się po przekazaniu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla.

3. Zabezpieczenie środków może stanowić opłata gwarancyjna, gwarancja bankowa, gwarancja ubezpieczeniowa lub umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i może być ustanowione w jednej lub kilku formach.

4. Zabezpieczenie środków ustanawiane w formie opłaty gwarancyjnej jest wpłacane na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Dowód wpłaty, gwarancja bankowa, gwarancja ubezpieczeniowa lub polisa ubezpieczeniowa potwierdzająca zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej są składane do organu koncesyjnego i stanowią dowód ustanowienia zabezpieczenia środków. Przepis art. 28a ust. 7 stosuje się odpowiednio.

5. Organ koncesyjny w toku postępowania o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla określa, w drodze postanowienia, formę i wysokość zabezpieczenia środków na realizację poszczególnych zadań, o których mowa w ust. 2, termin ustanowienia tego zabezpieczenia oraz termin doręczenia organowi koncesyjnemu dowodu ustanowienia zabezpieczenia środków, a w przypadku opłaty gwarancyjnej – także termin jej wpłaty. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

6. Wysokość zabezpieczenia środków określona w postanowieniu, o którym mowa w ust. 5, stanowi minimalną wysokość zabezpieczenia środków określoną w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla.

7. Organ koncesyjny orzeka, w drodze postanowienia, o uruchomieniu środków pochodzących z zabezpieczenia środków ustanowionego w formie innej niż opłata gwarancyjna:

- 1) na rzecz Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla;
- 2) na rzecz podmiotu, któremu prawomocnym wyrokiem sądu przyznano odszkodowanie za szkody, które ujawniły się po przekazaniu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla.

8. Postanowienie o uruchomieniu środków pochodzących z zabezpieczenia środków organ koncesyjny wydaje na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 7.

9. Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla przekazuje organowi koncesyjnemu co roczne sprawozdanie z wydatkowania środków pochodzących z zabezpieczenia środków ustanowionego w formie innej niż opłata gwarancyjna w formie, zakresie i terminie określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 28h pkt 2.

Art. 28f. 1. W przypadku gdy:

- 1) ze sprawozdania z prowadzonej działalności, o którym mowa w art. 127m ust. 1,
- 2) z dodatku do planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, o którym mowa w art. 107a,
- 3) z wniosków z przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 127n ust. 1 oraz w art. 158 pkt 2

– wynika, że zwiększyło się ryzyko związane z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla po przekazaniu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla, organ koncesyjny może orzec, w drodze decyzji, o zwiększeniu wysokości zabezpieczenia środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1. W przypadku opłaty gwarancyjnej zwiększenie wysokości zabezpieczenia środków następuje przez wniesienie uzupełniającej opłaty gwarancyjnej.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany dokonać zwiększenia wysokości zabezpieczenia środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1, w tym wnieść uzupełniającą opłatę gwarancyjną, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1. Przepis art. 28e ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 28g. 1. Przedsiębiorca jest obowiązany utrzymywać ustanowione zabezpieczenie środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1, w wysokości określonej przez organ koncesyjny przez cały okres obowiązywania koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla.

2. Zabezpieczenie środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1, nie wygasa z chwilą utraty mocy koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla, jej cofnięcia albo stwierdzenia jej wygaśnięcia.

3. Zabezpieczenie środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1, ustanowione w formie opłaty gwarancyjnej, w tym uzupełniająca opłata gwarancyjna, nie wchodzi w skład masy upadłości.

Art. 28h. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ustalania wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2, wysokości zabezpieczenia środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1, oraz kryteria wyboru formy zabezpieczenia,
- 2) formę, terminy przekazywania i zakres sprawozdań, o których mowa w art. 28c ust. 3 i art. 28e ust. 9

– kierując się potrzebą zapewnienia odpowiedniego i skutecznego zabezpieczenia realizacji celów, dla których jest ustanawiane zabezpieczenie, stabilnego źródła finansowania realizacji zadań Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla po przekazaniu mu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla, efektywności i racjonalności wydatkowania środków oraz mając na uwadze potrzebę zapewnienia ochrony zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.”;

14) w art. 31:

- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Koncesja na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny albo poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla określa również.”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powierzchnia terenu objętego koncesją na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny albo poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla nie może przekroczyć 1200 km².”;

15) w art. 32:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Koncesja na wydobywanie kopaliny ze złoża, podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, podziemne składowanie odpadów albo podziemne składowanie dwutlenku węgla wyznacza również granice obszaru i terenu górniczego.

2. Podstawą wyznaczenia granic obszaru górniczego jest dokumentacja geologiczna i odpowiednio projekt zagospodarowania złoża albo plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla.”;

- b) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Koncesja na podziemne składowanie dwutlenku węgla określa również:

- 1) ilość oraz charakterystykę, w tym źródło pochodzenia, dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 2) dopuszczalny skład strumienia dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 3) informacje o jednostce hydrogeologicznej rozumianej jako fragment litosfery stanowiący przestrzennie i dynamicznie zdefiniowany system krążenia wód podziemnych, dający się opisać parametrami hydrogeologicznymi poziomów wodonośnych i rozdzielających je utworów półprzepuszczalnych;
- 4) wartość ciśnienia granicznego w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 5) maksymalną wydajność i ciśnienie zatłaczania dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 6) zakres i sposób monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 7) minimalną wysokość zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2, oraz zabezpieczenia środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1.

8. Koncesja na podziemne składowanie dwutlenku węgla zawiera informację, że w przypadku przejęcia przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a, nastąpi, z mocy prawa, bez odszkodowania, przeniesienie na rzecz Skarbu Państwa prawa do nieruchomości, o której mowa w art. 27a ust. 4 pkt 4, oraz prawa własności zakładu górniczego.

9. Koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla udziela się po doręczeniu organowi koncesyjnemu dowodu ustanowienia zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2.”;

16) w art. 35:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obszar górniczy podlega wpisowi do rejestru obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla, o którym mowa w art. 152a ust. 1.”,

b) uchyla się ust. 2–5;

17) w art. 36 po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Przy przeniesieniu koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla podmiot, który ubiega się o przeniesienie tej koncesji, wskazuje proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia finansowego na realizację poszczególnych obowiązków, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4, oraz proponowaną formę i wysokość zabezpieczenia środków na realizację poszczególnych zadań, o których mowa w art. 28e ust. 2, o ile dotychczasowe zabezpieczenie nie zostanie przeniesione na przedsiębiorcę, który ubiega się o przeniesienie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla. Przepisy art. 28a ust. 8 i art. 28e ust. 5 stosuje się odpowiednio.

3b. Jeżeli przeniesienie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla nie powoduje przeniesienia dotychczasowego zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2, oraz zabezpieczenia środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1, organ koncesyjny, w drodze postanowienia, zwalnia te zabezpieczenia.

3c. Organ koncesyjny doręcza postanowienie, o którym mowa w ust. 3b, także podmiotowi, który udzielił zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2, oraz zabezpieczenia środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1.”;

18) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Organ koncesyjny cofa koncesję na podziemne składowanie dwutlenku węgla także w przypadku:

- 1) niedoręczenia organowi koncesyjnemu dowodu ustanowienia zabezpieczenia środków w terminie określonym w postanowieniu, o którym mowa w art. 28e ust. 5;
- 2) niedokonania zwiększenia wysokości zabezpieczenia finansowego albo zabezpieczenia środków w terminie określonym w decyzji, o której mowa odpowiednio w art. 28b ust. 1 i w art. 28f ust. 1;
- 3) nieuzupełnienia zabezpieczenia finansowego zgodnie z art. 28a ust. 10;
- 4) wygaśnięcia zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2, ustanowionego w formie innej niż środki pieniężne albo zabezpieczenia środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1, ustanowionego w formie innej niż opłata gwarancyjna.

2. Organ koncesyjny może, biorąc pod uwagę ochronę zdrowia i życia ludzi oraz środowiska, a także potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego, zmienić albo cofnąć, bez odszkodowania, koncesję na podziemne składowanie dwutlenku węgla:

- 1) w razie istotnych zmian planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, mających bezpośredni wpływ na warunki określone w koncesji;
- 2) w przypadku uzyskania informacji o wycieku dwutlenku węgla, jego wydostaniu się poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla lub uzyskania informacji o nieprawidłowościach w procesie zatłaczania lub składowania dwutlenku węgla albo w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 3) w przypadku gdy:
 - a) ze sprawozdania z prowadzonej działalności, o którym mowa w art. 127m ust. 1, lub
 - b) z wniosków z przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 127n ust. 1 oraz w art. 158 pkt 2 – wynika niezgodność prowadzonej działalności z warunkami określonymi w koncesji, planie zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla lub planie ruchu zakładu górniczego lub ryzyko wystąpienia wycieku dwutlenku węgla;
- 4) z uwagi na zagrożenie wynikające ze stosowania technologii wychwytu i składowania dwutlenku węgla dla bezpieczeństwa zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska, a także małą skuteczność i przydatność stosowania tej technologii w zakresie ograniczenia emisji dwutlenku węgla;
- 5) gdy okaże się to konieczne w świetle najnowszych odkryć naukowych i postępu technicznego.

3. Koszt zmiany koncesji obciąża przedsiębiorcę.”;

19) w art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cofnięcie koncesji, jej wygaśnięcie lub utrata jej mocy, bez względu na przyczynę, nie zwalnia dotychczasowego przedsiębiorcy z wykonania obowiązków dotyczących ochrony środowiska i likwidacji zakładu górniczego, z zastrzeżeniem art. 39a ust. 1.”;

20) po art. 39 dodaje się art. 39a–39c w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. W przypadku cofnięcia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla albo jej wygaśnięcia z powodów, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 3–5, Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla przejmuje odpowiedzialność za podziemne składowisko dwutlenku węgla.

2. Przejęcie przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla następuje z dniem określonym w decyzji o cofnięciu koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla albo stwierdzającej jej wygaśnięcie.

3. Z dniem przejścia przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla następuje, z mocy prawa, bez odszkodowania, przeniesienie na rzecz Skarbu Państwa prawa do nieruchomości, o której mowa w art. 27a ust. 4 pkt 4, oraz prawa własności zakładu górniczego.

4. Z dniem przejścia odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla wstępuje w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy wynikające z decyzji dotyczących prowadzenia zakładu górniczego.

5. Z dniem przejścia przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla dotychczasowy przedsiębiorca jest obowiązany do niezwłocznego przekazania Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla dokumentacji dotyczącej prowadzenia działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, organ koncesyjny potwierdza, w drodze decyzji, nabycie prawa do nieruchomości, o której mowa w art. 27a ust. 4 pkt 4, oraz prawa własności zakładu górniczego. Ostateczna decyzja stanowi podstawę do dokonania wpisów do ksiąg wieczystych oraz ewidencji gruntów i budynków.

Art. 39b. W przypadku cofnięcia lub wygaśnięcia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla, z zastrzeżeniem art. 39c, Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla zamyka podziemne składowisko dwutlenku węgla. Przepisy art. 107a ust. 2, art. 127i ust. 2 oraz art. 129 ust. 1–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 39c. 1. Jeżeli z dokumentacji geologicznej, planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, planu ruchu zakładu górniczego oraz ze sprawozdania z prowadzonej działalności, o którym mowa w art. 127m ust. 1, wynika, że istnieje techniczna możliwość i ekonomiczna opłacalność dalszego zatłaczania dwutlenku węgla do podziemnego składowiska dwutlenku węgla, Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla utrzymuje zakład górniczy w gotowości do czasu udzielenia nowej koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla w danym podziemnym składowisku dwutlenku węgla, jednak nie dłużej niż przez okres 3 lat od dnia przejścia przez niego odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a. Przepisy art. 127i ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku udzielenia nowej koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla, przeniesienie prawa do nieruchomości, o której mowa w art. 27a ust. 4 pkt 4, oraz prawa własności zakładu górniczego na nowego przedsiębiorcę następuje po cenach rynkowych, na podstawie umowy sprzedaży.

3. Środki uzyskane ze sprzedaży nieruchomości, o której mowa w art. 27a ust. 4 pkt 4, zakładu górniczego lub prawa użytkowania wieczystego, po pomniejszeniu o koszty poniesione przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla w związku z przejściem przez niego odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a, są przekazywane podmiotowi, który w chwili tego przejścia był właścicielem albo użytkownikiem wieczystym odpowiednio nieruchomości i zakładu górniczego.

4. W przypadku braku możliwości przekazania środków, o których mowa w ust. 3, podmiotom, o których mowa w tym przepisie, są one przekazywane do depozytu sądowego na okres 10 lat.

5. Do kosztów ponoszonych przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla w związku z przejściem przez niego odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a zalicza się:

1) w przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 27a ust. 4 pkt 4 – podatek od nieruchomości i opłaty z tytułu użytkowania wieczystego;

- 2) w przypadku zakładu górniczego – koszty utrzymania zakładu górniczego w gotowości, w tym koszty:
- zabezpieczenia odwiertów i instalacji przez zamknięcie zasuw na głowicach odwiertów, z wyjątkiem awaryjnych, oraz rozpięcie połączeń rurociągów z odwiertami lub zastąpienie dwutlenku węgla w rurociągach gazem inertnym,
 - zabezpieczenia odwiertów i instalacji przed dostępem osób nieuprawnionych oraz zapewnienia stałego ich nadzorowania,
 - kontroli zagłowiczenia odwiertów i instalacji,
 - konserwacji i ewentualnych bieżących napraw głowic, odwiertów, rurociągów i instalacji,
 - usuwania ewentualnych awarii,
 - przewodzenia monitoringu podziemnego składowiska dwutlenku węgla,
 - przewodzenia bieżącej dokumentacji podjętych czynności oraz stałej analizy wyników pomiarów i obserwacji, w tym wykonywanych w ramach monitoringu,
 - stanowiące należności dla pracowników zakładu górniczego.”;
- 21) w art. 40 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Kopie decyzji wydawanych na podstawie niniejszego działu dotyczących podziemnego składowania dwutlenku węgla organ koncesyjny doręcza także niezwłocznie Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla oraz przesyła do wiadomości Komisji Europejskiej.”;
- 22) w art. 50 w ust. 2:
- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kategoria IV – poszukiwanie i rozpoznawanie zasobów wód podziemnych, w tym wód leczniczych, wód termalnych i solanek, określanie warunków hydrogeologicznych związanych z zamierzonym: wykonywaniem odwodnień w celu wydobywania kopalin, wtlaczaniem wód do górotworu, wykonywaniem odwodnień budowlanych otworami wiertniczymi, wykonywaniem przedsięwzięć mogących negatywnie oddziaływać na wody podziemne, w tym powodować ich zanieczyszczenie, podziemnym bezzbiornikowym magazynowaniem substancji lub podziemnym składowaniem odpadów, składowaniem odpadów na powierzchni, poszukiwaniem i rozpoznawaniem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, podziemnym składowaniem dwutlenku węgla, ustanawianiem obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, zakończeniem lub zmianą poziomu odwadniania likwidowanych zakładów górniczych oraz wykonywanie i dokumentowanie prac geologicznych w celu wykorzystania ciepła Ziemi, a także projektowanie i wykonywanie otworów obserwacyjnych;”;
 - pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) kategoria VI – określanie warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby: zagospodarowania przestrzennego, posadawiania obiektów budowlanych, w tym posadawiania obiektów budowlanych zakładów górniczych i budownictwa wodnego, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji lub podziemnego składowania odpadów, składowania odpadów na powierzchni, poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także podziemnego składowania dwutlenku węgla;”;
- 23) w art. 53:
- w ust. 1 w pkt 1 po lit. j dodaje się lit. ja w brzmieniu:

„ja) w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla;”;
 - w ust. 6 w pkt 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi, w zakładach wykonujących roboty geologiczne w ramach poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla;”;
- 24) w art. 58 w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) kierownika ruchu oraz kierowników działów ruchu: górniczego, energomechanicznego, mierniczego, geologicznego oraz ochrona środowiska, a także czynności w wyższym dozorcze ruchu w specjalności: górniczej, mierniczej, geologicznej, budowlanej oraz ochrona środowiska – w zakładach górniczych prowadzących podziemne składowanie dwutlenku węgla;”;

- 25) w art. 81 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Ten, kto uzyskał koncesję na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny, koncesję na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla albo decyzję o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, zgłasza zamiar rozpoczęcia robót geologicznych właściwemu.”;
- 26) w art. 82 w ust. 1:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Ten, kto uzyskał koncesję na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny, koncesję na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla albo decyzję o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, ma obowiązek.”;
- b) w pkt 3 w lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. c w brzmieniu:
„c) poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla.”;
- 27) w art. 83 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Jeżeli wymagają tego potrzeby bezpieczeństwa powszechnego, ochrony środowiska lub rozpoznanie budowy geologicznej kraju, w tym racjonalnej gospodarki złożami kopalin, właściwy organ administracji geologicznej, w drodze decyzji, może nakazać temu, kto uzyskał koncesję na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny, koncesję na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla albo decyzję o zatwierdzeniu projektu robót geologicznych, wykonanie, za wynagrodzeniem, dodatkowych czynności, w szczególności robót, badań, pomiarów lub pobrania dodatkowych próbek.”;
- 28) art. 86 otrzymuje brzmienie:
„Art. 86. Do robót geologicznych służących poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż kopalin oraz poszukiwaniu i rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także robót geologicznych służących innym celom wykonywanych z użyciem środków strzałowych albo wykonywanych na głębokości większej niż 100 m albo wykonywanych na obszarze górniczym utworzonym w celu wykonywania działalności metodą robót podziemnych albo metodą otworów wiertniczych, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zakładu górniczego i jego ruchu oraz ratownictwa górniczego.”;
- 29) w art. 90 w ust. 1 w pkt 2 w lit. h kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. i w brzmieniu:
„i) podziemnym składowaniem dwutlenku węgla.”;
- 30) w art. 91 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:
„5) podziemnego składowania dwutlenku węgla.”;
- 31) w art. 93 po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:
„4a. Dodatek do dokumentacji geologicznej będącej podstawą udzielenia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla sporządza się również:
- 1) w przypadku zamknięcia podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
 - 2) po likwidacji zakładu górniczego i przeprowadzeniu monitoringu zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla, przez okres nie krótszy niż 20 lat, a przed przekazaniem odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla.
- 4b. W dodatku, o którym mowa w ust. 4a pkt 1, wskazuje się, że:
- 1) zachowanie dwutlenku węgla zatłoczonego do podziemnego składowiska dwutlenku węgla odpowiada zachowaniu modelowemu określone w dokumentacji geologicznej;
 - 2) nie ma wycieku dwutlenku węgla lub dwutlenek węgla nie wydostaje się poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla;
 - 3) sytuacja kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla zmierza w kierunku długoterminowej stabilności.
- 4c. W dodatku, o którym mowa w ust. 4a pkt 2, określa się charakterystykę warunków geologicznych zaobserwowanych podczas eksploatacji podziemnego składowiska dwutlenku węgla, likwidacji zakładu górniczego i prowadzenia monitoringu po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, uwzględniając w szczególności:
- 1) zgodność zachowania dwutlenku węgla zatłoczonego do podziemnego składowiska dwutlenku węgla z jego zachowaniem modelowym określonym w dokumentacji geologicznej;

- 2) charakterystykę szczelności zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla i zlikwidowanej instalacji zatłaczającej oraz instalacji służącej do prowadzenia monitoringu;
- 3) długoterminową stabilność w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla.”;

32) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. 1. Udokumentowane złoża kopalin oraz udokumentowane wody podziemne, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, a także udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla, w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa.

2. W terminie do 2 lat od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej obszar udokumentowanego złoża kopaliny oraz obszar udokumentowanego kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla obowiązkowo wprowadza się do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.”;

33) w art. 96 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Po upływie terminu określonego w art. 95 ust. 2 wojewoda wprowadza obszar udokumentowanego złoża kopaliny albo obszar udokumentowanego kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i wydaje w tej sprawie zarządzenie zastępcze.”;

34) w art. 99 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku wykonywania działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla wyłączne prawo do korzystania z informacji geologicznej wygasa z mocy prawa z chwilą przejęcia przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a lub przekazania mu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 127j.”;

35) w art. 100 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów oraz podziemnego składowania dwutlenku węgla.”;

36) w art. 104 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewidywane dla środowiska skutki działalności określonej w koncesji określa się w opracowaniu ekofizjograficznym sporządzanym na potrzeby studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a także na podstawie odpowiednio projektu zagospodarowania złoża albo planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla.”;

37) po art. 107 dodaje się art. 107a w brzmieniu:

„Art. 107a. 1. Jeżeli nie sprzeciwia się to warunkom określonym w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla, przedsiębiorca może dokonać zmiany planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, przy której uwzględnia się najlepsze dostępne techniki i pojawiające się usprawnienia technologiczne oraz analizę ryzyka związanego z prowadzoną działalnością, w tym ryzyko wystąpienia wycieku dwutlenku węgla.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany dokonać zmiany planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla:

- 1) co 5 lat od dnia udzielenia koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla – w celu aktualizacji zawartych w nim informacji, z uwzględnieniem przesłanek, o których mowa w ust. 1;
- 2) przed zamknięciem podziemnego składowiska dwutlenku węgla i przystąpieniem do likwidacji zakładu górniczego – w celu dokonania podsumowania prowadzonej działalności i sporządzenia planu ruchu likwidowanego zakładu górniczego.

3. Zmiany planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla dokonuje się w formie dodatku do planu.

4. Do zmiany planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla przepis art. 27a ust. 5 stosuje się odpowiednio, przy czym przedsiębiorca przedkłada dodatek do planu właściwemu organowi nadzoru górniczego na co najmniej 60 dni przed terminem realizacji zamierzonych zmian.”;

38) w art. 108:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla określa również przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym:

- 1) przedsięwzięcia mające na celu zapobieżenie wystąpieniu wycieków dwutlenku węgla oraz wydostaniu się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także przedsięwzięcia mające na celu zapobieżenie innym nieprawidłowościom w procesie podziemnego składowania dwutlenku węgla, które mogą powodować zagrożenie bezpieczeństwa powszechnego lub zdrowia i życia ludzi oraz środowiska;
- 2) działania naprawcze;
- 3) przedsięwzięcia, które będą podejmowane po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, ze szczególnym uwzględnieniem ich uwarunkowań technicznych.”

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Plan ruchu zakładu górniczego sporządza się z uwzględnieniem warunków określonych w koncesji oraz odpowiednio w projekcie zagospodarowania złoża albo w planie zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, a w przypadku:”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli w granicach obszaru górniczego są planowane bądź prowadzone roboty związane z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopalin lub wód podziemnych, poszukiwaniem lub rozpoznawaniem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla albo jeżeli obszary górnicze sąsiadują ze sobą, w planie ruchu zakładu górniczego uwzględnia się zachodzące współzależności oraz przewiduje się odpowiednie środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony poszczególnych złóż kopalin i innych elementów środowiska.”

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla sporządza się na okres 5 lat albo na cały planowany okres prowadzenia ruchu, jeżeli jest on krótszy.”

e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla przedkłada się właściwemu organowi nadzoru górniczego.”

f) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Wraz z wnioskiem o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przekazuje się do wglądu odpis koncesji oraz odpowiednio projekt zagospodarowania złoża albo plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, a w przypadku robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga koncesji – projekt robót geologicznych.”

39) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je zależnie od rodzaju i metody prowadzonej działalności oraz uwzględniając specyfikę działalności wykonywanej w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, kierując się potrzebą zapewnienia wymagań określonych w art. 108 ust. 2 i 2a oraz w art. 129 ust. 1, a także określi elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, kierując się potrzebą zapewnienia wymagań określonych w art. 109 ust. 1 pkt 2.”

40) w art. 116 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na działalność określoną w art. 21 ust. 1 pkt 2–5, z wyjątkiem koncesji udzielonej przez starostę, jest obowiązany posiadać dokumentację mierniczo-geologiczną oraz aktualizować i uzupełniać ją w trakcie postępu robót.”

41) w art. 119 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Kierownik ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla jest obowiązany poinformować właściwy organ nadzoru górniczego o wycieku dwutlenku węgla oraz o ryzyku wystąpienia takiego wycieku.”

42) w dziale VI po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Podziemne składowanie dwutlenku węgla

Art. 127a. 1. Kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla lokalizuje się na obszarach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, jeżeli prowadzenie działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego, zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

2. Kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla lokalizuje się w górotworze w obrębie formacji geologicznych, spełniających zarówno kryteria dotyczące skał zbiornikowych, jak i skał uszczelniających, stanowiących naturalną barierę geologiczną dla ewentualnego wycieku dwutlenku węgla i jego wydostania się poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, jeżeli z charakterystyki i oceny zawartej w zatwierdzonej dokumentacji geologicznej wynika, że formacje te lub ich części są odpowiednie do podziemnego składowania dwutlenku węgla.

3. Zabronione jest podziemne składowanie dwutlenku węgla:

- 1) na obszarach stref ochronnych ujęć wody i na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych;
- 2) na obszarach górniczych utworzonych dla solanek, wód leczniczych i termalnych;
- 3) na obszarach mogących powodować naruszenie zasady racjonalnej gospodarki złożem kopalin, o których mowa w art. 10 ust. 1;
- 4) w słupie wody rozumianym jako pionowa ciągła masa wód powierzchniowych od powierzchni do osadów dennych;
- 5) na obszarach występowania lub zagrożonych oddziaływaniem gwałtownych zjawisk, mogących uniemożliwić bezpieczną eksploatację podziemnego składowiska dwutlenku węgla, w tym:
 - a) zwiększonej aktywności tektonicznej oraz na przebiegu strefy uskokowej,
 - b) zwiększonej aktywności sejsmicznej naturalnej lub wzbudzonej działalnością człowieka,
 - c) na obszarach o zwiększonym nasileniu zjawisk krasowych i sufozyjnych.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, obszary, na których dopuszcza się lokalizowanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym w formie zestawienia współrzędnych geograficznych, uwzględniając uwarunkowania geologiczne i przyrodnicze oraz charakterystykę kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego, a także ochrony zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

Art. 127b. W granicach terenu górniczego wyznaczonego w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla zabrania się prowadzenia działalności innej niż podziemne składowanie dwutlenku węgla, która mogłaby zagrażać bezpieczeństwu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, chyba że przedsiębiorca, który zamierza prowadzić tę działalność, wykaże, że prowadzenie przez niego tej działalności nie będzie stanowiło zagrożenia dla podziemnego składowiska dwutlenku węgla.

Art. 127c. Eksploatacja i zamknięcie podziemnego składowiska dwutlenku węgla powinny odbywać się w sposób zapewniający bezpieczeństwo powszechne oraz zapobieganie negatywnym dla środowiska skutkom podziemnego składowania dwutlenku węgla, w szczególności zanieczyszczeniu wód podziemnych.

Art. 127d. 1. Przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla jest obowiązany do:

- 1) kontrolowania strumienia dwutlenku węgla, w tym dokonywania pomiaru oraz akceptacji jego składu;
- 2) dokonywania oceny ryzyka polegającej na wykazaniu, że zawartość innych gazów i substancji w składzie strumienia dwutlenku węgla, który będzie zatłaczany do podziemnego składowiska dwutlenku węgla, nie stanowi zagrożenia środowiska lub zdrowia i życia ludzi oraz jest poniżej poziomów, które mogłyby negatywnie wpłynąć na integralność podziemnego składowiska dwutlenku węgla oraz sieci transportowej dwutlenku węgla w rozumieniu art. 3 pkt 11h ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 3) rejestrowania ilości i charakterystyki przyjmowanego i zatłaczanego strumienia dwutlenku węgla, w tym gromadzenia informacji na temat jego składu;
- 4) prowadzenia monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla;

- 5) poinformowania organu właściwego w sprawach handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o wydostaniu się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla i rozliczenia emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 6) sporządzania rocznego sprawozdania z prowadzonej działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla.

2. Przez strumień dwutlenku węgla należy rozumieć substancje powstające w procesie wychwytywania dwutlenku węgla z projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla, kierowane do podziemnego składowiska dwutlenku węgla, spełniające kryteria akceptacji jego składu.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, rejestruje ilość i charakterystykę przyjmowanego i zatłaczanego strumienia dwutlenku węgla na bieżąco, a informacje w tym zakresie przechowuje w siedzibie przez cały okres obowiązywania koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla.

Art. 127e. 1. Do podziemnego składowiska dwutlenku węgla jest zatłaczany dwutlenek węgla, który spełnia kryteria akceptacji składu strumienia dwutlenku węgla określone w przepisach wydanych na podstawie art. 127h pkt 2, po przeprowadzeniu przez przedsiębiorcę oceny ryzyka, o której mowa w art. 127d ust. 1 pkt 2.

2. Akceptacja składu strumienia dwutlenku węgla jest dokonywana w oparciu o kryterium:

- 1) składu procentowego, z uwzględnieniem minimalnej zawartości dwutlenku węgla oraz dopuszczalnej zawartości innych gazów i substancji;
- 2) parametrów fizycznych dwutlenku węgla, w tym ciśnienia i temperatury.

Art. 127f. 1. Zabronione jest dodawanie do strumienia dwutlenku węgla odpadów oraz innych substancji, z wyjątkiem tych, które są niezbędne w procesie przesyłania, zatłaczania, składowania, monitoringu i pomiaru migracji dwutlenku węgla, w stężeniach, które nie spowodują zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego oraz środowiska, w tym nie zwiększą ryzyka wystąpienia wycieku dwutlenku węgla.

2. Przez migrację dwutlenku węgla należy rozumieć przemieszczanie się dwutlenku węgla w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla.

Art. 127g. 1. Monitoring kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla jest prowadzony na podstawie planu monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla.

2. Monitoring kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla jest prowadzony w trzech etapach:

- 1) etap eksploatacji podziemnego składowiska dwutlenku węgla – okres od rozpoczęcia zatłaczania dwutlenku węgla do podziemnego składowiska dwutlenku węgla do zamknięcia podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 2) etap po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla do przekazania Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za to składowisko zgodnie z art. 127j – okres nie krótszy niż 20 lat;
- 3) etap po przekazaniu Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 127j.

3. Monitoring kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla jest prowadzony w celu:

- 1) porównania stanu środowiska z jego pierwotnym i modelowym stanem określonym w dokumentacji geologicznej, w szczególności porównania zachowania dwutlenku węgla w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla, a w uzasadnionych przypadkach – w otaczającym go środowisku, oraz zachowania wody w formacjach geologicznych;
- 2) obserwacji migracji dwutlenku węgla, o której mowa w art. 127f ust. 2;
- 3) wykrycia nieprawidłowości w procesie zatłaczania lub składowania dwutlenku węgla albo w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla, które wiążą się z ryzykiem wystąpienia wycieku dwutlenku węgla lub powstaniem zagrożenia zdrowia i życia ludzi oraz środowiska;
- 4) wykrycia wycieku dwutlenku węgla lub jego wydostania się poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, w szczególności wpływu na użytkowe poziomy wód podziemnych, a także na bezpieczeństwo zdrowia i życia ludzi oraz środowiska;

- 5) dokonania oceny podjętych działań naprawczych;
- 6) dokonania oceny stabilności oraz bezpieczeństwa kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla w krótkiej i długiej perspektywie.

4. Monitoring kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla polega na badaniu i kontrolowaniu:

- 1) składu chemicznego strumienia dwutlenku węgla w procesie zatłaczania;
- 2) wydajności i ciśnienia zatłaczania strumienia dwutlenku węgla na etapie eksploatacji podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 3) temperatury i ciśnienia w kompleksie podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym w podziemnym składowisku dwutlenku węgla;
- 4) jakości wód podziemnych w poziomach wodonośnych położonych powyżej formacji geologicznej uszczelniającej podziemne składowisko dwutlenku węgla;
- 5) składu powietrza glebowego;
- 6) szczelności odwiertów iniekcyjnych i obserwacyjnych;
- 7) niezorganizowanych emisji dwutlenku węgla z kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla.

Art. 127h. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dotyczące eksploatacji podziemnego składowiska dwutlenku węgla,
- 2) szczegółowe kryteria i sposób akceptacji składu strumienia dwutlenku węgla zatłaczanego do podziemnego składowiska dwutlenku węgla,
- 3) sposób, częstotliwość i szczegółowe warunki prowadzenia monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla

– kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa prowadzenia działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, mając na uwadze potrzebę zapewnienia ochrony zdrowia i życia ludzi oraz środowiska, a także bezpieczeństwa powszechnego oraz uwzględniając charakterystykę kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, warunki geologiczne i przyrodnicze.

Art. 127i. 1. Zamknięcie podziemnego składowiska dwutlenku węgla następuje:

- 1) po wypełnieniu warunków określonych w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla;
- 2) na uzasadniony wniosek przedsiębiorcy, po uzyskaniu zgody organu koncesyjnego;
- 3) po przejęciu przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a, z tym że w przypadku utrzymywania zakładu górniczego w gotowości zgodnie z art. 39c ust. 1, zamknięcie podziemnego składowiska dwutlenku węgla następuje, jeżeli nie zostanie udzielona nowa koncesja na podziemne składowanie dwutlenku węgla w terminie określonym w tym przepisie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, przedsiębiorca jest obowiązany do:

- 1) likwidacji zakładu górniczego, w tym likwidacji instalacji zatłaczającej, uszczelnienia i zabezpieczenia podziemnego składowiska dwutlenku węgla oraz, w razie potrzeby, podejmowania działań naprawczych oraz działań zapobiegawczych i naprawczych w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie;
- 2) prowadzenia monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, przez okres nie krótszy niż 20 lat od dnia jego zamknięcia;
- 3) informowania organu właściwego w sprawach handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, oraz rozliczania emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla.

3. Obowiązki, o których mowa w ust. 2, przedsiębiorca wykonuje do czasu przekazania odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla zgodnie z art. 127j.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, obowiązki, o których mowa w ust. 2, wykonuje Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla do czasu przekazania mu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 127j.

Art. 127j. 1. Przekazanie odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla następuje, gdy:

- 1) zakład górniczy prowadzący podziemne składowanie dwutlenku węgla został zlikwidowany zgodnie z planem ruchu likwidowanego zakładu górniczego;
- 2) zostały wypełnione warunki określone w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla;
- 3) zostały zrealizowane obowiązki, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4;
- 4) został przeprowadzony monitoring kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla przez okres nie krótszy niż 20 lat;
- 5) wykazana została długoterminowa stabilność kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla.

2. Przekazanie odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla następuje, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 39a ust. 1, równocześnie z wygaśnięciem koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla.

3. O przekazaniu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla orzeka, w drodze decyzji, organ koncesyjny.

4. Decyzja o przekazaniu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla jest wydawana na wniosek przedsiębiorcy, a w przypadku gdy nastąpiło przejście przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a – na wniosek Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla.

5. Do wniosku o przekazanie odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla dołącza się:

- 1) kopię decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologicznej, o którym mowa w art. 93 ust. 4a pkt 2;
- 2) mapy i przekroje zasięgu przestrzennego kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 3) potwierdzenie wypełnienia warunków określonych w koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla i zrealizowania obowiązków, o których mowa w art. 28a ust. 3 i 4;
- 4) dowód potwierdzający istnienie zabezpieczenia środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1, oraz aktualny stan tego zabezpieczenia.

6. Wydanie decyzji w sprawie przekazania odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla wymaga:

- 1) uzgodnienia z właściwym organem nadzoru górniczego oraz właściwym wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta);
- 2) uzyskania stanowiska Komisji Europejskiej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, przepisy art. 23 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku gdy nie zostały spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, organ koncesyjny odmawia, w drodze decyzji, przekazania odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla.

9. Kopie decyzji dotyczących przekazania odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla organ koncesyjny przesyła do wiadomości Komisji Europejskiej.

Art. 127k. Po przekazaniu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla w celu prowadzenia monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla ma prawo wstępu na teren cudzej nieruchomości niezbędnej do prowadzenia tego monitoringu.

Art. 127l. Zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla podlega wpisowi do rejestru obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla, o którym mowa w art. 152a ust. 1.

Art. 127m. 1. Przedsiębiorca sporządza roczne sprawozdanie z prowadzonej działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, które zawiera:

- 1) dane identyfikujące przedsiębiorcę;
- 2) dane dotyczące miejsca prowadzenia działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla;
- 3) wyniki monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym informacje o sposobie i częstotliwości prowadzenia monitoringu;
- 4) informacje o ilości i charakterystyce, w tym źródle pochodzenia, dwutlenku węgla zatłoczonego do podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 5) informacje o istnieniu i aktualnym stanie zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28a ust. 2, oraz zabezpieczenia środków, o którym mowa w art. 28e ust. 1, a także dowody potwierdzające istnienie i aktualny stan tych zabezpieczeń;
- 6) ocenę zgodności zachowania dwutlenku węgla zatłoczonego do podziemnego składowiska dwutlenku węgla z jego zachowaniem modelowym określonym w dokumentacji geologicznej, wraz z uzasadnieniem;
- 7) inne informacje istotne dla oceny bezpieczeństwa prowadzenia działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla.

2. Przedsiębiorca składa sprawozdanie za poprzedni rok kalendarzowy do organu koncesyjnego w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235).

3. Kopię sprawozdania przedsiębiorca przesyła do właściwego organu nadzoru górniczego w terminie, o którym mowa w ust. 2.

Art. 127n. 1. Właściwy organ nadzoru górniczego przeprowadza kontrolę działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla:

- 1) przed rozpoczęciem eksploatacji podziemnego składowiska dwutlenku węgla w zakresie zgodności z warunkami określonymi w koncesji, planie zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla lub planie ruchu zakładu górniczego;
- 2) co najmniej raz w roku w okresie eksploatacji podziemnego składowiska dwutlenku węgla oraz przez 3 lata od dnia zamknięcia podziemnego składowiska dwutlenku węgla;
- 3) co 5 lat po upływie 3 lat od dnia zamknięcia podziemnego składowiska dwutlenku węgla do przekazania odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla Krajowemu Administratorowi Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla zgodnie z art. 127j;
- 4) w przypadku uzyskania informacji o wycieku dwutlenku węgla lub ryzyku wystąpienia takiego wycieku;
- 5) jeżeli ze sprawozdania z prowadzonej działalności, o którym mowa w art. 127m ust. 1, wynika niezgodność prowadzonej działalności z warunkami określonymi w koncesji, planie zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla lub planie ruchu zakładu górniczego;
- 6) w innych niż określone w pkt 1–5 uzasadnionych przypadkach.

2. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół.

3. Protokół z kontroli zawiera w szczególności:

- 1) ocenę zgodności prowadzonej działalności z wymaganiami ustawy i przepisów odrębnych, warunkami określonymi w koncesji, planie zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla i planie ruchu zakładu górniczego;
- 2) wnioski z przeprowadzonej kontroli, a w razie potrzeby – zalecenia dotyczące dalszego prowadzenia działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla.

4. Protokół z kontroli udostępnia się zgodnie z przepisami o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w terminie 2 miesięcy od dnia zakończenia kontroli.

5. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, przepisy działu IX stosuje się odpowiednio.

Art. 127o. Organ koncesyjny, w celu oceny zgodności prowadzonej działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla z warunkami określonymi w koncesji, dokonuje przeglądu udzielonych koncesji:

- 1) po upływie 5 lat od dnia udzielenia koncesji, a następnie – co 10 lat;
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 37a ust. 2 pkt 2–5.”;

43) w art. 133:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin oraz na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, wnosi opłatę ustaloną w koncesji jako iloczyn stawki opłaty oraz wyrażonej w kilometrach kwadratowych powierzchni terenu objętego koncesją.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Stawka opłaty za działalność w zakresie poszukiwania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla wynosi 105,81 zł.

3b. Stawka opłaty za działalność w zakresie rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla lub łącznie za działalność w zakresie poszukiwania i rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla wynosi dwukrotność stawki określonej w ust. 3a.”;

44) w art. 135:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na:

- 1) podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji albo
- 2) podziemne składowanie odpadów, albo
- 3) podziemne składowanie dwutlenku węgla

– wnosi opłatę ustaloną jako iloczyn stawki opłaty oraz ilości odpowiednio substancji, odpadów albo dwutlenku węgla, która w okresie rozliczeniowym została wprowadzona do górotworu, w tym do podziemnych wyrobisk górniczych.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Stawka opłaty z tytułu podziemnego składowania dwutlenku węgla wynosi 5,06 zł/t.”;

45) w art. 136 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stawki opłat, o których mowa w art. 133 ust. 2 i 3a, art. 134 ust. 2 oraz art. 135 ust. 2–4, podlegają corocznej zmianie stosownie do średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, planowanego w ustawie budżetowej na dany rok kalendarzowy.”;

46) w art. 137 ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Wymagania określone w ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorców, którzy uzyskali koncesję na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, podziemne składowanie odpadów albo podziemne składowanie dwutlenku węgla.

7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory druków służących przedstawieniu informacji dotyczącej opłaty za wydobytą kopalinę, podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, podziemne składowanie odpadów oraz podziemne składowanie dwutlenku węgla, kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystości oraz wiarygodności przedkładanych informacji.”;

47) w art. 139:

a) w ust. 3:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla ustala się w wysokości pięciokrotnej stawki opłaty za działalność w zakresie poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla za każdy kilometr kwadratowy powierzchni terenu objętego taką działalnością, przy czym rozpoczęty kilometr kwadratowy powierzchni terenu liczy się jako cały.”;

- w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 6 w brzmieniu:
 - „6) podziemne składowanie dwutlenku węgla ustala się w wysokości pięciokrotnej stawki opłaty dla składowanego dwutlenku węgla, pomnożonej przez ilość składowanego w ten sposób dwutlenku węgla.”,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Opłaty dodatkowe, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 1a i 3–6, ustala się, stosując stawki obowiązujące w dniu wszczęcia postępowania.”;
- 48) w art. 140:
- a) w ust. 2 w pkt 1 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. d i e w brzmieniu:
 - „d) w zakresie poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla,
 - e) w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla.”,
 - b) w ust. 3:
 - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
 - „1a) poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla ustala się w wysokości 50 000 zł za każdy kilometr kwadratowy powierzchni terenu objętego taką działalnością, przy czym rozpoczęty kilometr kwadratowy powierzchni terenu liczy się jako cały.”,
 - w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 6 w brzmieniu:
 - „6) podziemne składowanie dwutlenku węgla ustala się w wysokości dwustukrotnej stawki opłaty z tytułu składowania dwutlenku węgla, pomnożonej przez ilość składowanego bez koncesji dwutlenku węgla.”,
 - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. Opłaty podwyższone, o których mowa w ust. 3 pkt 3–6, ustala się, stosując stawki obowiązujące w dniu wszczęcia postępowania.”;
- 49) w art. 141 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Jeżeli działalność jest prowadzona na terenie więcej niż jednej gminy, opłaty stanowią dochód gmin proporcjonalnie odpowiednio do wielkości powierzchni terenu objętego działalnością, ilości wydobytej kopaliny, ilości wprowadzonej do górotworu substancji, odpadów albo dwutlenku węgla.”;
- 50) po dziale VIII dodaje się dział VIIIa w brzmieniu:

„DZIAŁ VIIIa

Rejestr obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla

Art. 152a. 1. Tworzy się rejestr obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla.

2. Rejestr obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla prowadzi państwowa służba geologiczna.

3. Wpisu do rejestru obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla dokonuje się z urzędu na podstawie decyzji w sprawach określonych w dziale III.

4. Organ koncesyjny przekazuje państwowej służbie geologicznej dokumenty stanowiące podstawę dokonania wpisu do rejestru obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla, w tym mapy obszarów górniczych.

5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, dane podlegające wpisowi do rejestru obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla, termin i tryb przekazywania dokumentów stanowiących podstawę wpisu, sposób prowadzenia rejestru, rodzaje dokumentów przechowywanych w rejestrze, a także termin przekazywania map obszarów górniczych przedsiębiorcy oraz właściwemu organowi koncesyjnemu, organowi nadzoru górniczego oraz wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta).

6. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw środowiska zapewni, aby rejestr stanowił szczegółową ewidencję wszystkich obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla, a także zapewni terminowe przekazywanie map obszarów górniczych przedsiębiorcy oraz właściwym organom oraz weźmie pod uwagę konieczność gromadzenia w rejestrze informacji i dokumentów służących ocenie długoterminowej stabilności kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla.”;

- 51) tytuł działu IX otrzymuje brzmienie:
„Administracja, państwowa służba geologiczna, Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla i nadzór”;
- 52) art. 160 otrzymuje brzmienie:
„Art. 160. Zadania związane z dokumentacjami geologicznymi wykonują te organy administracji geologicznej, które udzieliły odpowiednio koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny albo na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, które zatwierdziły projekt robót geologicznych lub którym przedłożono projekt robót geologicznych, który nie podlega zatwierdzeniu.”;
- 53) w art. 161 w ust. 3 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) określania warunków hydrogeologicznych oraz geologiczno-inżynierskich na potrzeby poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz podziemnego składowania dwutlenku węgla;”;
- 54) w art. 162 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) prowadzi rejestr obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla;”;
- 55) w dziale IX po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Krajowy Administrator Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla

Art. 163a. 1. Tworzy się Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla.

2. Do Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla należy wykonywanie zadań:

- 1) związanych z przekazaniem mu odpowiedzialności za zamknięte podziemne składowisko dwutlenku węgla, w tym:
 - a) prowadzenie monitoringu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym:
 - utrzymanie obiektów przeznaczonych do prowadzenia monitoringu,
 - wykonywanie programów monitoringu,
 - b) opracowywanie projektów, dokumentacji, opinii, ekspertyz i analiz związanych z zamkniętym podziemnym składowiskiem dwutlenku węgla,
 - c) zabezpieczenie zamkniętego podziemnego składowiska dwutlenku węgla przed zagrożeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej w rejonach przyległych,
 - d) prowadzenie i koordynacja działań naprawczych i akcji ratowniczych, a także działań naprawczych i działań zapobiegawczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie,
 - e) informowanie organu właściwego w sprawach handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, oraz rozliczanie emisji w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla,
 - f) usuwanie szkód powstałych w przypadku wydostania się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 2) innych niż określone w pkt 1, powierzonych przez ministra właściwego do spraw środowiska, dotyczących podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym w zakresie nadzoru i kontroli.

3. W przypadku przejścia przez Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla odpowiedzialności za podziemne składowisko dwutlenku węgla zgodnie z art. 39a, do zadań Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla należy wykonywanie obowiązków określonych w art. 39c ust. 1, art. 127d ust. 1 pkt 4 i 5 oraz w art. 127i ust. 2.

Art. 163b. Wykonywanie zadań Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla powierza się Państwowemu Instytutowi Geologicznemu – Państwowemu Instytutowi Badawczemu.

Art. 163c. 1. Nadzór nad wykonywaniem zadań Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla sprawuje minister właściwy do spraw środowiska, działający przy pomocy Głównego Geologa Kraju.

2. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy corocznie, w terminie do dnia 15 lutego, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie z wykonanych zadań, o których mowa w art. 163a ust. 2 i 3, według stanu na dzień 31 grudnia.”;

56) w art. 164 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Organem nadzoru górniczego pierwszej instancji w sprawach dotyczących podziemnego składowania dwutlenku węgla jest Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.”;

57) w art. 176 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin albo poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla,”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji albo podziemnego składowania odpadów, albo podziemnego składowania dwutlenku węgla,”;

58) w art. 177:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin albo poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla,”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów albo podziemnego składowania dwutlenku węgla,”;

59) w art. 179 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w celach innych niż poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin albo poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla wykonuje roboty geologiczne bez zatwierdzonego projektu robót geologicznych lub z naruszeniem określonych w nim warunków albo bez przedłożenia projektu robót geologicznych, który nie podlega zatwierdzeniu, lub z naruszeniem określonych w nim warunków.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 6 w brzmieniu:

„6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, z późn. zm.).”;

2) w art. 1:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ustawa określa także warunki wykonywania i kontrolowania działalności polegającej na przesyłaniu dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwyty i składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 oraz z 2013 r. poz. 21 i 1238).”;

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydobywania kopalin ze złóż oraz podziemnego bezzbiornikowego magazynowania paliw w zakresie uregulowanym ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.”;

- 3) w art. 3:
- a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) przesyłanie dwutlenku węgla – transport dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwytu i składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;”
 - b) po pkt 11g dodaje się pkt 11h w brzmieniu:
„11h) sieć transportowa dwutlenku węgla – sieć służąca do przesyłania dwutlenku węgla, wraz z towarzyszącymi jej tłoczniami lub stacjami redukcyjnymi, za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator sieci transportowej dwutlenku węgla;”
 - c) pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) przedsiębiorstwo energetyczne – podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie:
 - a) wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi albo
 - b) przesyłania dwutlenku węgla;”
 - d) po pkt 28 dodaje się pkt 28a w brzmieniu:
„28a) operator sieci transportowej dwutlenku węgla – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem dwutlenku węgla, odpowiedzialne za ruch sieciowy sieci transportowej dwutlenku węgla, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tej sieci, jej eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę;”
- 4) po rozdziale 2a dodaje się rozdział 2b w brzmieniu:

„Rozdział 2b

Przesyłanie dwutlenku węgla

Art. 11m. 1. Przesyłanie dwutlenku węgla odbywa się po uprzednim przyłączeniu do sieci transportowej dwutlenku węgla, na podstawie umowy o świadczenie usług przesyłania dwutlenku węgla.

2. Umowa o świadczenie usług przesyłania dwutlenku węgla powinna zawierać co najmniej postanowienia określające: ilość przesyłanego dwutlenku węgla w podziale na okresy umowne, miejsce dostarczenia dwutlenku węgla do sieci transportowej dwutlenku węgla i jego odbioru z sieci, warunki zapewnienia niezawodności przesyłania dwutlenku węgla, stawki opłat stosowane w rozliczeniach oraz warunki wprowadzania zmian tych stawek, sposób prowadzenia rozliczeń, parametry techniczne i jakościowe przesyłanego dwutlenku węgla, w szczególności w zakresie zgodności przesyłanego dwutlenku węgla z kryteriami akceptacji składu jego strumienia określonymi w przepisach ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze oraz wysokość bonifikaty za niedotrzymanie tych parametrów, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

Art. 11n. 1. Operatora sieci transportowej dwutlenku węgla wyznacza, w drodze decyzji, na czas określony, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

2. Operatorem sieci transportowej dwutlenku węgla może być wyłącznie podmiot posiadający koncesję na przesyłanie dwutlenku węgla.

3. Operator sieci transportowej dwutlenku węgla jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania dwutlenku węgla z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i przesyłania dwutlenku węgla, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci.

4. W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 3, nie są spełnione, operator sieci transportowej dwutlenku węgla może odmówić zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania dwutlenku węgla.

5. Odmowa, o której mowa w ust. 4, jest sporządzana przez operatora sieci transportowej dwutlenku węgla, w formie pisemnej, wraz z uzasadnieniem jej przyczyn, oraz przesyłana do żądającego zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania dwutlenku węgla.

6. O odmowie, o której mowa w ust. 4, jest powiadamiany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

7. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania dwutlenku węgla rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

8. W sprawach, o których mowa w ust. 7, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wydać na wniosek jednej ze stron postanowienie, w którym określa warunki przesyłania dwutlenku węgla do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

Art. 11o. 1. Operator sieci transportowej dwutlenku węgla jest obowiązany zapewnić:

- 1) realizację i finansowanie budowy i rozbudowy sieci transportowej dwutlenku węgla, w tym połączeń transgranicznych, na potrzeby przyłączania podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11r;
- 2) bezpieczeństwo funkcjonowania sieci transportowej dwutlenku węgla;
- 3) zdolności przepustowe sieci transportowej dwutlenku węgla;
- 4) dostęp do sieci transportowej dwutlenku węgla przez realizację umów o świadczenie usług przesyłania dwutlenku węgla.

2. Operator sieci transportowej dwutlenku węgla zapewnia dostęp do sieci transportowej dwutlenku węgla ze szczególnym uwzględnieniem:

- 1) zasad bezpieczeństwa powszechnego;
- 2) potrzeby poszanowania uzasadnionych potrzeb przedsiębiorcy wykonującego działalność w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz interesów wszystkich podmiotów, których dotyczy lub może dotyczyć proces podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 3) aktualnych możliwości transportowych sieci transportowej dwutlenku węgla oraz składowania dwutlenku węgla w podziemnych składowiskach dwutlenku węgla;
- 4) zgodności przesyłanego dwutlenku węgla z kryteriami akceptacji składu strumienia dwutlenku węgla określonymi w przepisach ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 5) zgodności parametrów technicznych sieci transportowej dwutlenku węgla z parametrami technicznymi urządzeń podziemnego składowiska dwutlenku węgla oraz urządzeń podmiotu przekazującego dwutlenek węgla do przesyłania;
- 6) krajowych zobowiązań dotyczących redukcji emisji dwutlenku węgla;
- 7) współpracy transgranicznej.

Art. 11p. 1. Przyłączane do sieci transportowej dwutlenku węgla urządzenia i instalacje podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci muszą spełniać wymagania techniczne i eksploatacyjne zapewniające:

- 1) bezpieczeństwo funkcjonowania sieci transportowej dwutlenku węgla przed uszkodzeniami spowodowanymi niewłaściwą pracą przyłączonych urządzeń i instalacji;
- 2) zabezpieczenie przyłączonych urządzeń i instalacji przed uszkodzeniami w przypadku awarii;
- 3) dotrzymanie w miejscu przyłączenia urządzeń i instalacji parametrów technicznych i jakościowych przesyłanego dwutlenku węgla;
- 4) spełnienie wymagań w zakresie ochrony środowiska, określonych w odrębnych przepisach;
- 5) możliwość dokonania pomiarów wielkości i parametrów niezbędnych do prowadzenia ruchu sieci transportowej dwutlenku węgla, dokonania rozliczeń za przesyłany dwutlenek węgla oraz krajowych zobowiązań dotyczących redukcji emisji dwutlenku węgla.

2. Podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci transportowej dwutlenku węgla składa do operatora sieci transportowej dwutlenku węgla wniosek o określenie warunków przyłączenia do tej sieci.

3. Operator sieci transportowej dwutlenku węgla jest obowiązany wydać warunki przyłączenia do sieci transportowej dwutlenku węgla, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2.

4. Za przyłączenie do sieci transportowej dwutlenku węgla pobiera się opłatę ustaloną w oparciu o rzeczywiste nakłady poniesione na realizację przyłączenia.

Art. 11r. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, w tym wymagania techniczne, przyłączenia do sieci transportowej dwutlenku węgla, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tej sieci, równoprawne traktowanie jej użytkowników, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci określone w odrębnych przepisach.

Art. 11s. 1. Upoważnieni przedstawiciele operatora sieci transportowej dwutlenku węgla wykonują kontrole urządzeń i instalacji przyłączonych do sieci oraz stanu technicznego sieci transportowej dwutlenku węgla oraz dotrzymywania zawartych umów o świadczenie usług przesyłania dwutlenku węgla, a także prawidłowości rozliczeń.

2. Do przedstawicieli operatora sieci transportowej dwutlenku węgla przepisy art. 6 ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

3. Operator sieci transportowej dwutlenku węgla może wstrzymać przesyłanie dwutlenku węgla, w przypadku gdy:

- 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że urządzenie lub instalacja przyłączona do sieci transportowej dwutlenku węgla stwarza bezpośrednie zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska;
- 2) podmiot przekazujący dwutlenek węgla do przesyłania zwleka z zapłatą za przesłany dwutlenek węgla co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, mimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu zapłaty zaległych i bieżących należności.

4. Operator sieci transportowej dwutlenku węgla jest obowiązany do bezzwłocznego wznowienia przesyłania dwutlenku węgla, wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 3, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie jego przesyłania.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli, wzory protokołów kontroli i upoważnień do kontroli oraz wzór legitymacji, mając na względzie potrzebę zapewnienia sprawnego i skutecznego przeprowadzenia kontroli, uwzględniając zakres i rodzaj przeprowadzonej kontroli oraz zapewniając możliwość identyfikacji osób wykonujących czynności kontrolne.”;

5) w art. 23 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Prezes URE kontroluje zapewnienie równego i otwartego dostępu do sieci transportowej dwutlenku węgla i podziemnych składowisk dwutlenku węgla oraz rozstrzyga spory w zakresie określonym w art. 11n ust. 7.”;

6) w art. 32 w ust. 1 w pkt 4 w lit. c kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:

„5) przesyłania dwutlenku węgla.”;

7) w rozdziale 5 po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. Do operatora sieci transportowej dwutlenku węgla przepisów art. 44–47 i art. 49 nie stosuje się.”;

8) w art. 56:

a) w ust. 1:

– po pkt 30 dodaje się pkt 30a w brzmieniu:

„30a) utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 11s ust. 1;”;

– w pkt 34 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 35–38 w brzmieniu:

„35) nie przestrzega warunków i wymagań technicznych korzystania z sieci transportowej dwutlenku węgla;

36) z nieuzasadnionych powodów:

a) odmawia zawarcia umowy, o której mowa w art. 11m,

b) odmawia dostępu, o którym mowa w art. 11o ust. 1 pkt 4,

c) wstrzymuje lub ogranicza przesyłanie dwutlenku węgla;

37) będąc operatorem, o którym mowa w art. 11n, nie realizuje obowiązków operatora sieci transportowej dwutlenku węgla wynikających z ustawy;

38) nie wydaje w terminie, o którym mowa w art. 11p ust. 3, warunków przyłączenia.”;

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w zakresie pkt 1–27 i 30a–38 Prezes URE;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.⁵⁾) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) budowa i utrzymywanie sieci transportowej dwutlenku węgla;”;
- 2) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
„8a) poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz podziemne składowanie dwutlenku węgla;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 401 w ust. 7:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wpływy z opłat, o których mowa w dziale VII ustawy – Prawo geologiczne i górnicze;”;
 - b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) wpływy z opłat gwarancyjnych i uzupełniających opłat gwarancyjnych, o których mowa w art. 28e ust. 4 i art. 28f ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze;”;
- 2) w art. 401c:
 - a) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:
„3) finansowanie realizacji zadań Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla, z wyjątkiem zadań, o których mowa w art. 28e ust. 2 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze.”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 2a, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na finansowanie realizacji zadań Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla, o których mowa w art. 28e ust. 2 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1329 oraz z 2013 r. poz. 775) w art. 10 w ust. 2 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

- „c) podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów oraz podziemnego składowania dwutlenku węgla;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla;”;
- 2) w art. 39 w ust. 3 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) obszary występowania udokumentowanych złóż kopalin i udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 675, Nr 143, poz. 963, Nr 155, poz. 1043, Nr 197, poz. 1307 i Nr 200, poz. 1323, z 2011 r. Nr 64, poz. 341, Nr 106, poz. 622, Nr 115, poz. 673, Nr 129, poz. 732, Nr 130, poz. 762, Nr 135, poz. 789, Nr 163, poz. 981, Nr 187, poz. 1110 i Nr 224, poz. 1337, z 2012 r. poz. 908, 951, 1256, 1429 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 829.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1445 oraz z 2013 r. poz. 21 i 405.

Art. 7. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.⁷⁾) w art. 46 w ust. 1:

1) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) poszukiwania, rozpoznawania złóż węglowodorów oraz kopalin stałych objętych własnością górniczą, poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, wydobywania kopalin ze złóż, podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów oraz podziemnego składowania dwutlenku węgla;”;

2) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) przesyłania dwutlenku węgla w celu jego podziemnego składowania;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493, z późn. zm.⁸⁾) w art. 3 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 8 w brzmieniu:

„8) z zakresu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981 oraz z 2013 r. poz. 21 i 1238) – podziemne składowanie dwutlenku węgla.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 w ust. 2 w pkt 34:

a) lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) koncesjach na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, poszukiwanie i rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, wydobywanie kopalin ze złóż, podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, podziemne składowanie odpadów oraz podziemne składowanie dwutlenku węgla,

b) danych zawartych w księdze rejestrowej rejestru obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla;”;

b) w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. e w brzmieniu:

„e) protokołach z przeprowadzonej kontroli działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, o których mowa w art. 127n ust. 1 tej ustawy, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji;”;

2) w art. 66 w ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określoną na podstawie analizy:

a) dostępności podziemnych składowisk dwutlenku węgla,

b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;”;

3) w art. 72 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, wydobywanie kopalin ze złóż, podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, podziemne składowanie odpadów oraz podziemne składowanie dwutlenku węgla – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;”;

4) w art. 82 w ust. 1 w pkt 1 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. f w brzmieniu:

„f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;”;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983 i 1036.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 138, poz. 865 i Nr 199, poz. 1227, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 152, poz. 897, Nr 227, poz. 1367 i Nr 228, poz. 1368, z 2012 r. poz. 1513 oraz z 2013 r. poz. 21.

5) w art. 88 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:

„3) w przypadku braku możliwości stwierdzenia gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 695) w załączniku do ustawy w części B lp. 27–29 tabeli otrzymują brzmienie:

27	Wychwytywanie dwutlenku węgla z instalacji objętej systemem handlu uprawnieniami do emisji, celem jego przesyłania i podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwyty i składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981, z późn. zm.)	–	CO ₂	
28	Przesyłanie dwutlenku węgla przeznaczonego do podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwyty i składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze z wykorzystaniem sieci transportowej dwutlenku węgla	–	CO ₂	
29	Podziemne składowanie dwutlenku węgla w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwyty i składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze	–	CO ₂	

Art. 11. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 i 888) w art. 2 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 12 w brzmieniu:

„12) dwutlenku węgla przeznaczonego do podziemnego składowania w celu przeprowadzenia projektu demonstracyjnego wychwyty i składowania dwutlenku węgla w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.”.

Art. 12. 1. W odniesieniu do instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW, dla której pozwolenie na budowę wydano po dniu 25 czerwca 2009 r., a przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, albo przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce położenia instalacji, w drodze decyzji, w okresie nie dłuższym niż 2 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zobowiąże prowadzącego instalację do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego, o którym mowa w przepisach prawa ochrony środowiska.

2. Przegląd ekologiczny instalacji, o której mowa w ust. 1, zawiera dodatkowo ocenę gotowości przystosowania instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla określoną na podstawie analizy:

- 1) dostępności podziemnych składowisk dwutlenku węgla;
- 2) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowej dwutlenku węgla;
- 3) wykonalności technicznej i ekonomicznej modernizacji instalacji pod kątem przystosowania do wychwytywania dwutlenku węgla.

3. Prowadzący instalację, o której mowa w ust. 1, przedkłada niezwłocznie marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce położenia instalacji sporządzony przegląd ekologiczny.

4. W przypadku gdy przegląd ekologiczny instalacji, o której mowa w ust. 1, zawiera pozytywną ocenę gotowości przystosowania instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce położenia instalacji, w drodze decyzji, zobowiąże prowadzącego instalację do wskazania nieruchomości lub jej części, na której będą zainstalowane urządzenia do wychwytywania dwutlenku węgla.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, określa się termin wskazania nieruchomości lub jej części, na której będą zainstalowane urządzenia niezbędne do wychwytywania dwutlenku węgla, nie dłuższy niż 3 lata od dnia wydania decyzji. Określając termin, uwzględnia się wyniki oceny, o której mowa w ust. 2.

Art. 13. Rejestr obszarów górniczych prowadzony na podstawie przepisów dotychczasowych staje się rejestrem obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw zagranicznych opracuje sprawozdanie zawierające analizę z przeprowadzonych projektów demonstracyjnych wychwyty i składowania dwutlenku węgla.

2. Sprawozdanie zawiera w szczególności:

- 1) ocenę:
 - a) skuteczności i przydatności stosowania technologii wychwyty i składowania dwutlenku węgla w zakresie ograniczenia emisji dwutlenku węgla,
 - b) bezpieczeństwa stosowania technologii wychwyty i składowania dwutlenku węgla dla zdrowia i życia ludzi oraz dla środowiska,
 - c) potrzeby i zasadności dopuszczenia stosowania technologii wychwyty i składowania dwutlenku węgla na skalę przemysłową;
- 2) rekomendacje dotyczące dalszych działań w zakresie stosowania technologii wychwyty i składowania dwutlenku węgla na skalę przemysłową.

3. Minister właściwy do spraw środowiska przedstawi sprawozdanie Radzie Ministrów w terminie do dnia 31 grudnia 2024 r.

Art. 15. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 35 ust. 4, art. 69, art. 97 ust. 1, art. 110, art. 116 ust. 7 oraz art. 137 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 69, art. 97 ust. 1, art. 110, art. 116 ust. 7, art. 137 ust. 7 oraz art. 152a ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. 1. W latach 2013–2022 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 5 070 000 zł, z tym że w poszczególnych latach limit ten wynosi:

- 1) 2013 r. – 0 zł;
- 2) 2014 r. – 0 zł;
- 3) 2015 r. – 480 000 zł;
- 4) 2016 r. – 492 000 zł;
- 5) 2017 r. – 504 000 zł;
- 6) 2018 r. – 517 000 zł;
- 7) 2019 r. – 929 000 zł;
- 8) 2020 r. – 699 000 zł;
- 9) 2021 r. – 716 000 zł;
- 10) 2022 r. – 733 000 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków wprowadza się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu kosztów realizacji zadań Krajowego Administratora Podziemnych Składowisk Dwutlenku Węgla.

3. Działania, o których mowa w ust. 2, nie mogą stwarzać zagrożenia utratą możliwości realizacji obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z prawa Unii Europejskiej oraz zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego, zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

4. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 163a–163c ustawy zmienianej w art. 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.